

Als stadsmuis Mick voor het eerst bij veldmuis Zoë op bezoek gaat, ziet hij een verschrikkelijk monster. Het is gigantisch, heeft puntige hoorns en een reusachtige staart. Als het brult, beeft de aarde. Tenminste, dat is wat Mick zag. Maar klopt dat wel...?

In zijn nieuwe prentenboek vertelt Marcus Pfister, maker van *De mooiste vis van de zee*, een grappig verhaal vol mysterie, spanning en een vleugje griezeligheid.

Een Vier Windstreken Prentenboek

ISBN 978 90 5116 793 1

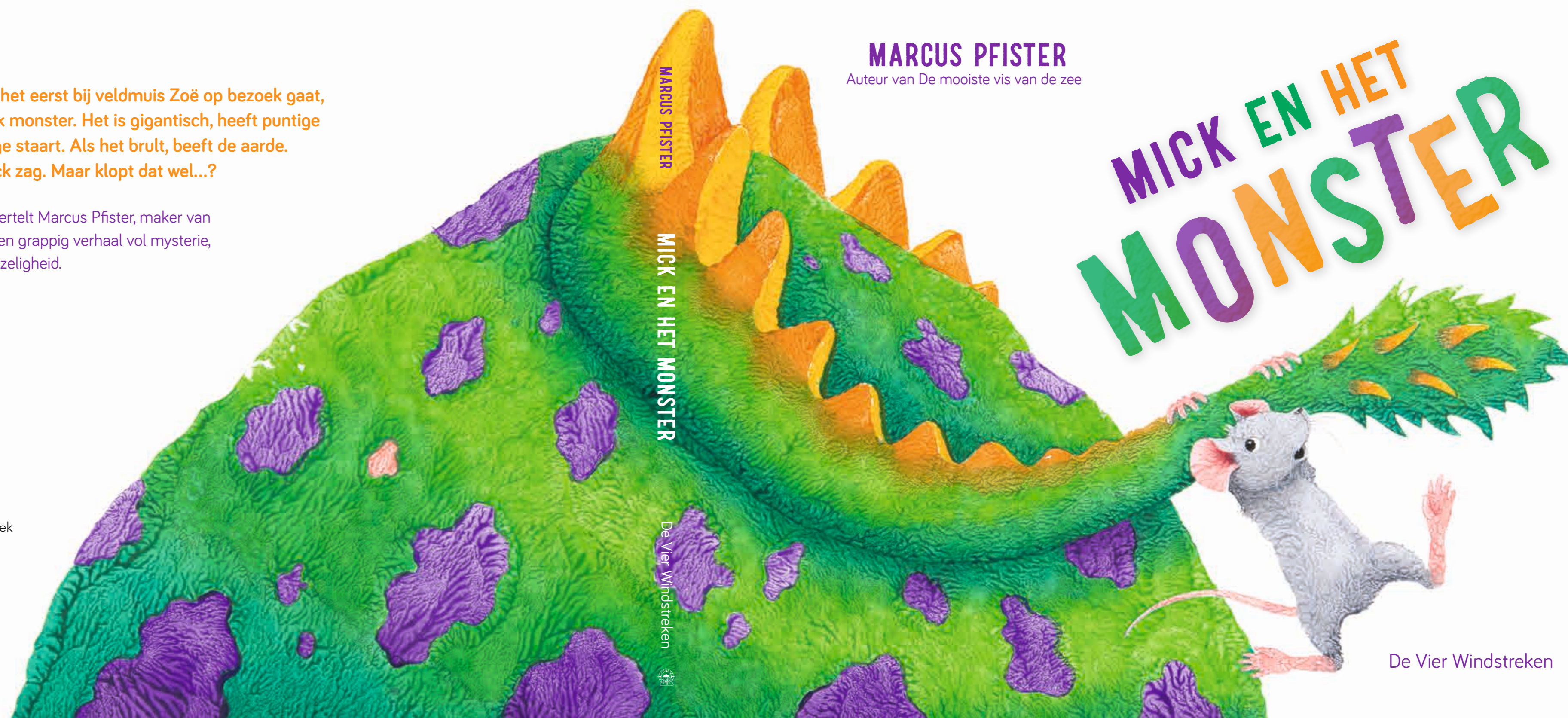

9 789051 167931

MARCUS PFISTER

Auteur van *De mooiste vis van de zee*

MICK EN HET MONSTER

MARCUS PFISTER

MICK EN HET MONSTER

De Vier Windstreken

De Vier Windstreken

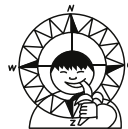

Marcus Pfister werd geboren in Bern, Zwitserland. Na de kunstacademie liep hij stage als grafisch ontwerper en werkte hij bij een reclamebureau, tot hij in 1984 voor zichzelf begon. Zijn eerste prentenboek was *Luie uil*, maar zijn grote doorbraak kwam zes jaar later met *De mooiste vis van de zee*. Sindsdien illustreerde hij meer dan vijftig prentenboeken. Ze zijn vertaald in ruim vijftig talen en bekroond met talloze prijzen.

Marcus Pfister woont met zijn vrouw Debora en hun kinderen in Bern.

MARCUS PFISTER

MICK EN HET MONSTER

Op www.vierwindstreken.com kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief.
Hier vindt u ook al onze boeken en andere artikelen.

Nederlandse tekst van Joukje Akveld
Oorspronkelijke titel: *Leo's Monster*
© 2020 De Vier Windstreken, Rijswijk, voor de Nederlandse uitgave
© 2020 NordSüd Verlag, Zürich
© 2020 Tekst en illustraties van Marcus Pfister
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in Litouwen
NUR 273, 274 / ISBN 978 90 5116 793 1

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De Vier Windstreken

Vandaag is Mick voor het eerst op bezoek bij zijn vriendin Zoë.
Hij is vroeg vertrokken, want Zoë's muizenhuis staat op het platteland en Mick woont in de stad.
"Ik ben nog eventjes met de cake bezig, snuffel jij gerust buiten rond," zegt Zoë.
"Maar roep me als een van de katten te dichtbij komt."
"Doe ik!" roept Mick en vrolijk trippelt hij weg.

Als Zoë de cake uit de oven heeft gehaald, loopt ze naar buiten op zoek naar Mick.
Daar komt hij net aan gerend. Zijn hele lichaam trilt.

“I-ik zag een m-m-monster,” stamelt Mick. Hij hikt van schrik.
“Je bedoelt dat je een van de katten zag,” zegt Zoë rustig.
“NEE! Ik w-w-weet hoe k-k-katten eruitzien!” roept Mick. “Het was een m-m-monster!”
“WAT? Zag je écht een monster?” Zoë’s ogen worden groot. “Waar? Hoe zag het eruit?
Ik wil het ook zien!”

“Ben je g-g-gek geworden?” antwoordt Mick. “Het was d-d-daar. In dat oneindige g-g-groen.
Hij had een ge-ge-geweldig lange staart die door de lucht knalde als een zweep.
Hier, daar, overal!”
“Nou nou,” zegt Zoë en ze probeert haar vriendje te kalmeren.

